

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Az osztrákok és a magyar ipar.

Pécs, 1900. augusztus 3.

A gazdasági közösség fenntartását Bécsben ráparancsolták a magyar kormányra s azért ez úgy tesz, mintha rajongana érte s mikor a magyar iparnak a közös vámterületen tapasztalható sanyaru helyzetére utalunk, akkor azzal áll elő, hogy iparunk a közös vámterületen is versenyképessé tehető s ennek igazolására megindította a hazai iparpártolási akciót.

Elismerésre méltó törekvés ez, csak hogy célra nem vezethet, mert mi sem természetesebb, minthogy ez az akció ellenhatást szül Ausztriában s a helyett, hogy a gazdasági közösség bevallott célját, az érdekek kölcsönös kielégítését szolgálva, gazdasági háborút szül a közös vámterületen belül s ez százszorta veszedelmesebb, mint a gazdasági önállósággal bíró államoknak egymás ellen folytatott vámháboruja, mert a közös vámterületen a gyöngébb fél teljesen ki van szolgáltatva az erősebbnek s nincs a kezében fegyver, a melylyel a saját gazdasági érdekeit határozottan megvédelmezhetné s ennek megfelelő vámpolitikával sérelmeit megtorolhatná.

Iparpártolási akciánk eddig vajmi csekély eredményt volt képes fölmutatni, mert a magyar társadalom közönye és ke-

reskedőink régi összeköttetései Ausztriával még mindig biztosítják az osztrák iparnak a magyar fogyasztó piacot, mégis az osztrák iparos és kereskedői körökben óriási már a fölháborodás azért, hogy a hivatalos megrendelésektől függő fogyasztás egy részét elvonja az osztrák ipartól a kormánynak a magyar ipar fejlesztésére irányuló törekvése.

Az osztrák iparosok szövetsége *Körber* miniszterelnökhöz intézett panaszos feliratában *vakmerő eljárásnak mondja a magyar minisztereknek és hatóságoknak azt az igyekezetét, hogy hivatali szükségleteik beszerzésénél előnyben részesítik a magyar ipart.* Megbotránkozásukat fejezik ki a fölött, hogy a magyar hatóságok egyes megrendeléseknél kifejezetten csakis magyar gyártmányokat rendelnek meg s ezért, mint a gazdasági közösség szellemével ellenkező „talkapásért”, retorziót kérnek kormányuktól; különösen követelik a vasuti tarifák fölemelését a Magyarországból származó ipari és mezőgazdasági terményekkel szemben.

Ugyanílyen szellemű föliratot intézett a bécsi kereskedelmi és iparkamara az osztrák kereskedelemügyi miniszterhez, a melyben utal arra, hogy a magyar minisztereknek az a rendelkezése, melylyel utasítják az alantos hatóságokat, hogy a pályázatok kiírásánál feltételül kössék ki

a magyar gyártmányoknak előnyben való részesítését, ellenkezik a kereskedelmi és vámszerződés szellemével és ugyszólván behozatali tilalommal azonos. Kéri ennél fogva a kamara a kormányt, hasson oda, hogy *Ausztria Magyarország termékeinek paritásos kezelése gyakorlatilag keresztülvessék.*

Ehhez a *Neue Freie Presse* azt a megjegyzést fűzi, hogy *Körber* miniszterelnök kilátásba helyezett látogatása Széll Kálmánnál igen alkalmas lesz arra, hogy a kérdést behatóan megbeszéljék s az orvoslás módját ez ügyben megállapítsák. E tárgyalás eredményétől fog aztán függni, hogy az osztrák kormány milyen álláspontot foglal el e kérdésben.

Ime tehát, ha mi az osztrák termékekkel szemben a mi hazai termékeinket előnyben részesítjük, ez ellenkezik a kereskedelmi- és vámszövetség szellemével és mint ilyen, jogos beavatkozásra ad alkalmat az osztrák kormány részéről. A milyen furcsa ez az okoskodás, mégsem mondhatjuk azt alapnékülínek. Mert hisz a magyar kormány is azzal okolja meg a vámközösség szükséges és előnyös voltát, hogy Magyarország, mint földművelő és Ausztria, mint iparos állam, gazdaságilag egymásra vannak utalva; nekünk tehát a magyar fogyasztópiacot kell biztosítanunk az osztrák ipar számára, hogy Ausztriá-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Szépek szépsége.

Művészi érzékű embert semmi sem bánt hat jobban, mint ha azt, a mit az Isten szépeknek, remeknek teremtett meg, eltorzítja valami kontárság, a mi különbet akar produkálni, mint maga az őstermelő erő.

Az emberi test a maga nemében ezek közül a remekek közül való; a kotnyeles kontár pedig, a ki minduntalan korrigálni próbál rajta, de majd mindig az igazi szépségek kárára: az a divat.

A divat tulajdonképpen önző zsarnok; legfeljebb azoknak örvendetes, a kik hasznát huznak belőle. A szabók s divatárkereskedők testületének persze semmi sem tetszhet jobban, mintha lépten-nyomon arra kényszeríthetik a divat rajongóit, hogy alig használt dolgokat dobjanak el valami ujnak a kedvéért, a mi megmelegedni sem ér rá az emberen s máris van más, újabb, tehát jobb (!), a mi nyomban kívánatosabb is.

Ezt különösen a nők tudják és érzik. Hisz tulajdonképpen övelők függ össze a divat. A mi a férfit illeti, az ő divatja aránylag sokkalta szűkebb határok közt mozog. Szóra is alig érdemes ott, a hol a divatról, mint az emberi test zsarnokáról beszélünk.

A divat a nők öröme és kinzója egyzersmind. Kimondjam-e, hogy: még pedig

első sorban a hiu nőké, a kik vagy biztosítani óhajtják magoknak az állandó feltűnést, vagy azt a gyötrődésüket titokban tartani, hogy nem elég tetszetősek s így minden ujítástól várnak valamit, a mi előnyös nekik s a mitől megszépülnek?!

Pedig az igazi szép női testnek csak egyetlen szépítő divatja lehet, az, a melyik minél közelebb viszi a természeteshez.

A legnagyobb művészhajlandóságú nép, az ő görög, évezredekkel ezelőtt tudta ezt. Szobrászai utolérhetetlenek, mert olyannak vésték kőbe a nőt, a milyen igazán, nyűgös divatok nélkül. Az északi népek asszonyait az ő mutatós szépségökben már megölte a féltékeny erkölcsösködés, mert nem tűrhette, hogy a mi gyönyörű a női testen, azt látni vagy csak sejteni is lehessen. Nemcsak a változó, az áramlatoknak kitett divatról áll ez — tessék megnézni a hegyvidéki asszonyok minden női szépségét eltakaró állandó divatját, a mely még oly barbarizmust is megtűr, hogy deszka lapítsa agyon és tüntesse el az anyatej édes forrásául szolgáló csudaszép Istenalkotását.

A divat még az egyszerű nép leányait is sokszor torzítja el, féltékenyen s irigyen takargatván rajtok az igazi, nőies szépséget. Az uri divat meg éppen kétségbeejtheti azokat, a kik érzik magokban az Ős Évát, minden hatalmával annak a bűbajos erőnek, a mivel az asszonyi szépség diadalmaskodik a világon. — Hajh, de mikor így esik jól sok szegény nőnek azok közül, a kik belső felindulástól re-

megve és irigyen nézik egészséges cselédjük feltűrt karját, parasztos, de ugyancsak gömbölyű vállát, nyakát! — A zsarnok divat ezeknek a szegényeknek a kedvéért gyakran megkinozza azokat is, a kik bátran feltűrhettek karjokon a ruha ujját: megakadna rajtok a finnyás művészszem is.

Azok a nagy, puffos vállak milyen jók lehetnek például azoknak, a kiknek csak égő beszédes szemök igazán szép, a kik pikánsul csinos arccokkájakon kívül semmi más erős tegyvert nem vihetnek harcba a szerelem háborúja idején. Hát még azok a még kegyetlenebbül teszes fűzők! . . . Ezek a spanyol inkvizícióbéli kinzóeszközök vajjon jók-e egyébre, mint hogy láttatlansággal korrigálják a fogyatkozásokat, de egyszermind béklyóba verjék a mindenek szemét megbűvölő női szépségeket?!

Mostanában különös kegyes ihlet szállotta meg a divat géniuszát s ezt nagy elégtétellel, szinte diadallal hirdetjük mi, a női szépség jogának lelkes harcosai. Mert észszerű módon konzervált szépsége az asszonyi nemnek egyzersmind az ő egészségét is jelenti. Sőt még ennél is többet: jelenti az utódok egészségét is — magát azt a legnagyobb fontosságú eredményt, hogy lesznek utódok sokan és erősek, szépek lesznek, amilyen volt az édes anyjok.

Minderre az ujjongó reménykedésre az az örvendetes tapasztalat visz bennünket, hogy mintha közel volnánk a »mider« bukásának várvavárt idejéhez. A »mider« — ez a modern szörnnyeteg, amely vandalmódra gyilkolt

ban viszont a magyar mezőgazdasági termények találjanak biztos fogyasztó piacot.

Ez lévén a kereskedelmi- és vámszövetség alapgondolata, kétségtelen, hogy minden oly intézkedés, amely a magyar piacon az osztrák iparcikkek fölött előnyt biztosít más provenienciájú iparnak, ellenkezik ennek a szövetségnek a szellemével. Osztrák szempontból az teljesen közömbös, hogy az az ő iparuk rovására kedvezményezett ipar magyar-e vagy külföldi, mert nekik az oly sokszor hangoztatott paritásnál fogva még a hazai iparral szemben is legalább egyenlő elbánásra van igényük.

Bizonyítja ezt a gazdasági kiegyezés kiegészítő részét képező vasuti egyezmény is, amelynek rendelkezése szerint nekünk a saját vasuti vonalainkon sem szabad a magyar áruknak olyan kedvezményeket adni, amelyek az osztrák áru is ne élveznének.

Ezért lehetetlen nekünk a magyar ipart a gazdasági közösségben az osztrák verseny alól emancipálnunk, mert minden kedvezmény, amelyet a hazai iparnak biztosítunk az osztrák fölött, beleütközik a kereskedelmi- és vámszövetség alapgondolatába s Ausztriával olyan háborúba kever bennünket, amelyben a létező szövetséges állapot szempontjából nem nekünk, hanem az osztrákoknak van igazuk.

Értjük — bár helyesnek szintén nem tartjuk — azt az agrárius álláspontot, amely semmi tekintettel sincs a hazai ipar fejlesztésére, hanem kész az osztrák ipar számára sértetlenül biztosítani a magyar fogyasztást, hogy ezért cserébe a mi mezőgazdasági terményeink találjanak biztos elhelyezést az osztrák piacon; de érthetetlen az az okoskodás, hogy a vámközösségben tartjuk meg az osztrák fogyasztást

eddigelé tüdőt, szívet, májat és vesét, — kezd ritkulni, sőt némely szép asszonyról, leányról el is mult már. A mai divat a fűzőnek ellensége, ami némileg nyilván összefügg azzal, hogy gyarapodik a szép asszonyok száma; azoké tudniük, akik nem szorultak idegen segítségre, hogy hódítsanak, diadalt arassanak. (Persze mindenkor a férfi-nemen, amelynek tetszeni akarnak.)

Ez a tetszés, ez az igazi, hatalmas tetszés tartja fenn a világot, az ember világát, fajtáját. Ebben van a nő roppant ereje, amelylyel a férfi szemébe csodálatot, szívébe szerelmet s a vérebe tüzet csepegtet. Mivel éri el? Azzal a szépségével, amit a tisztaság szemérem nemes indulatával rejt, de nem nyomorít meg. — Avagy ha el kell takarni minden igazi szépségét: mért nem biggyeszt az álszenteskedés kék szemüvegét valahány gyönyörű nő szemre? s miért nem kötelezi a nőket, hogy parányi kezöket ócska keztyűbe dugván, eltakarja vele mosolygó pirosuló szájakat is?

Dicsérjük az új divatot, amely megengedi a nőknek, hogy szépségüket s egészségüket egyaránt megtartsák.

A csipkeszövetbe burkolt gyöngéd vállak lilliomát látunk jól esik a sok tortura után, amit a divat önkényeskedése kiállított azokkal, akik jobb sorsra érdemesek.

Kell, hogy tudják a nők, mennyivel szebbek így, valóságos, nem mesterkelt szépségökkel, amit a fűző rabságos divatjának a kiküszöbölése helyezett vissza felségjogaiba.

S ha tudják, legyenek rajta, hogy a divat fordulatával szemben ők is legyenek most már az erősebbek. Vissza ne térjenek a régi istentelen és csuf divatokhoz.

a mi nyerterményeink számára, az osztrák ipart meg szorítsuk ki a hazai ipar mesterséges, állami támogatással való kifejlesztése és kedvezményezése révén.

Hogy ez sikerüljön, azt a kormány sem hiheti s vagy kénytelen lesz egész iparpártolási akcióját leszerelni, vagy fölvenni a gazdasági harcot Ausztriával. Az előbbivel elárulná a magyar érdeket, az utóbbira pedig csak úgy határozhatja el magát, ha rálép a gazdasági kölönválás útjára, mert vámközösségben a gazdasági háború végkép tönkre juttatná az országot.

Hirek.

Pécs, 1900. aug. 3.

Panasz.

Szerkesztő ur kánikulában
Csak a szezon a nagy halott,
De boldog minden más halandó,
A ki szabadságot kapott.
Egyik utazik el Párisba,
Más járja a tengereket,
En szaladgálok hírek után
És faragom a riméket!

Üdülni megy egész világ most,
Mert az egészség drága kincs, —
Én kereselek hírt csak, — holott
A hírek, hire hamva sincs!
E kánikula melegben,
Minden hír pihen csendesen.
Csak én szaladok örült módon
És a mi nincsen azt lesem!

A színháznál a goadnok ur is
Pipázva olvas lapokat,
A színházról egy sort se tud,
Csak Kináról beszél sokat.
És ahol egykor vig zaj lakott,
Most csend van a földél alatt,
Szinészeink csak vándorolnak,
Faturól falura játszanak.

Unalmában, — mert nincs betörés,
A rendőrség zabot hegyez,
Csirkefogó árnyas berekben,
Népszimühez nótát szerez.
Főispán ur és polgármester
Nyári sziesztát tartanak.
S a komoly tanács-teremben csupán
Potrohos legyenek donganak.

Valahány egyesület, — nő vagy férfi —
A fülét se mozdítja meg,
Öreg pók hálót szöveget a
Porosodó akták felett.
Ki tudja hol és merre járnak
A tüzoltók a dalkörök?
Megdöböntő a némaság, hisz
A pletyka nyelve se pörög!

Szerkesztő ur az öngyilkosság
Rém gondolata környékez,
Mert minden forrás kiapad már
Honnan az ember hírt szerez . . .
Ám ha megfontolja a dolgot
Kétségbeesésre nincsen ok,
Mert sorsommal kibékülök, ha
Egy kis előleget kapok.

Ripoter.

Naptár 1900. augusztus 4-én.

Naptár: szombat, aug. 4. — Róm. kath: Domonkos. — Prot.: Domonkos. — Görög-kel. (juli 22.) Magdolna. — Zsidó: Ab 8. — Nap két 4 óra 43 perckor; nyugszik 7 óra 27 perckor. — Hold két délben; nyugszik éjjél 11 óra 10 perckor.

Időjárás. A központi meteorologia intézet jelzése szerint: enyhe idő, helyenkint csapadék és zivatarok várhatók.

Fegyelmi választmány ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Fegyelmi választmány ülése a vármegyeházán d. u. 3 órakor.

— (Személyi hír.) *Torma* Károly alispán ma reggel a mohácsi ármentesítő társulat ülésére Mohácsra utazott.

— (Női énekkar a polgári daloskörben.) A »Pécsi Polgári Daloskör« kebelében tegnap este végleg megalakult a kör női énekkara. A megalakulás a »Hétfejedlem« szállodában levő egyleti helyiségben folyt le nagy lelkesedés között. A daloskör női énekkara egyelőre tizennégy taggal alakult meg; de ez a szám remélhetőleg mihamarabb meg fog növekedni, mert hiszen a Polgári Daloskör egyike legkedvesebb társadalmi és művészi köreinknek. A daloskör női énekkara a kör jövődi hangversenyein önálló énekszámokkal fog résztvenni.

— (Udvari gyász.) Tegnap már jeleztük tavirataink között, hogy a király rendeletére I. *Umberto*, Olaszország királyáért vasárnaptól, folyó évi augusztus 5-ikétől kezdve négy héten át udvari gyász fog a következő változással viseltetni: az első két heten át és pedig, augusztus hó 5-ikétől 18-ikáig mély gyász, a következő héten át pedig, augusztus hó 19-ikétől szeptember 1-ig bezárólag a kisebb gyász. *Alfréd Ernő Albert* szász-coburg-góthai herceg, Nagy-Britania és Írország királyi hercegéért vasárnaptól, folyó évi aug. hó 5-ikétől kezdve, hat napon át udvari gyász fog viseltetni, egy időben a néhai I. *Umberto* Olaszország királyáért viselendő udvari gyászal.

— (Havi Boldogasszony napja.) A havihegyi templom frissen meszelt falai között fölszendül holnapután a hívők ezrének ajtatos éneke. Küszöbön a bucsu, amely fogadalmi ünnepe a városnak. Varázsszal van tele minden része a kicsi templomnak, amely csodákat művel, Bizakodik a hívő rajongó hittel, hogy meggyógyul, aki ott fohaszkodik, erőt nyer, aki szenved. Nap-nap után oda járnak el a leányok és asszonyok. Rojnak a köves utat és mondanak ajtatos, szívből fakadó fohászt Fekete Máriához, meg szent Antalhoz. Augusztus ötödike csupán Fekete Mária ünnepe. Messze vidékről jön a hívők sokasága es könyörög a szent Szűzhez, aki száz meg száz csodát művel. Eliepi a tömjéntüstös templomot és ajkukról egész napon át cseng, zeng Fekete Máriához a dicséret, az ajtatos zsolozsma.

— (Fegyelmi napja.) Méltán megilleti ez az elnevezés a holnapi szombatot. Mert ugy a torony alatt, mint a vármegyeházán fegyelmi bizottsági ülés lesz holnap délután. A városházán a sikkasztó városi adóhivatali számtisztek ügyében tart a fegyelmi választmány ülést. Ez iránt nem nagy az érdeklődés, mert hiszen tudja mindenki, hogy a sikkasztó számtisztek hivatalvesztéssel fognak sújtani. Azonban sokkal inkább érdeklődnek a vármegye fegyelmi választmányának holnapi ülése iránt, mert itt lesz egy kis kaviár is, a legujabb fegyelmi ügyekben. S bizony ezért a holnapi szombatot méltán megilleti az elnevezés, hogy: a fegyelmi napja!

— (Jelentés a vizről.) A főmérnöki hivatal a Tettye-forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a Tettye forrás vízszolgálati kepeessége folyó hó 3-án 2120 köbméter.

— (Kutya helyett asszonyt lött.) *Bernáth* Mihály, dunatöldevári lakos, egy ismerősével és a feleségével ment haza Sásdról, mikor Jenő község natárában valaki rájuk

lött. Bernáth Mihálynét bal karján meglötte. Mint a nyomozás kiderítette, a lövést Noll János jeni lakos tette, a ki azonban állítása szerint a kutyákra lövöldözött s az ut tulsó felén levő Bernáthékat nem is látta. Az ügyben a bíróság folytatja a további eljárást.

— **(Felülvizsgálat.)** A rendes vármegyei, katonai vegyes felülvizsgáló bizottság ma reggel nyolc órakor a vármegyei ház közgyűlési termében Br. *Fejérváry* Imre főispán elnöke alatt ülést tartott. A felülvizsgálaton megjelentek a közös hadsereg részéről: *Udvarnok*, a honvédség részéről *Pannos* ezredesek, továbbá *Maregh* dr. főorvos és *Hrabécy* ezredorvos, mint polgári orvos *Mende* Lajos dr. vármegyei tiszti főorvos szerepelt. Felülvizsgálatra két apa jelentkezett, kik közül az egyiket találta csak keresetképtelennek a bizottság.

— **(Adományok a havi-hegyi kőheresztre.)** A havi-hegyen felállítandó keresztre adakoztak: N. N. 1 frt és *Hauck* Antal boltos 2 frtot.

— **(Elgázolt siketnéma.)** Bodola és Oroszló községek határán a vasuti síneken a kavicszállító vonat elgázolt egy asszonyt. Az elgázolt asszony *Börény* Erzsébet, negyvenkilenc éves, siketnéma, egyházbéri illetőségű nő volt, kit súlyos sérülésekkel szállítottak be a pécsi városi kórházba. A kavicsvonatot vezető gépész és a kalauz ellen megtették a bíróságnál a feljelentést s most folyik ellenük a vizsgálat, hogy nem terheli-e őket gondatlanság az asszony szerencsétlensége ügyében?!

— **(Tiszayék Mohácson.)** Mohács nagyközség előjárósága szintén átruházta már a *Tiszay* Dezső által kieszközölt előadási engedélyt özv. *Tiszay* Dezsőnére. A mohácsi szinpartoló egyesület tegnap este pedig ülést tartott, melyben a direktornő képviselőjében *Nádasy* József, társulati művezető volt jelen. A szinpartoló egyesület ülésén elismeréssel adóztak *Tiszay* emlékének és halála feletti részvéteket jegyzőkönyvileg fejezték ki özvegyének. Az egyesület örömmel vette tudomásul, hogy *Tiszay* kitűnő társulata özvegye igazgatása alatt együtt marad s így szeptember 8-án Mohácson meg is kezdik az előadásokat. Itt említjük meg, hogy özv. *Tiszay* Dezsőné ma délután *Nádasy* József művezető kíséretében Budapestre utazott, hol ügyeit rendezvén, ismét Pécsre jön haza állandó tartózkodásra.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Baranyavármegyében a szederkényi anyakönyvi kerületbe *Reiner* Lajos segédjegyzőt, az osztróiba *Klimó* Jenő segédjegyzőt, a sellyeibe pedig *Büki* Lajos segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és a szederkényi helyettest a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Harc az erdőben.)** *Sára* Péter, nagyvátlyi lakos és *Buzsár* József a minap az erdőben összetalálkozáván, összevesztek és míg *Sára* Péter bottal támadt ellenfelére, addig *Buzsár* József baltával adta vissza a támadást és *Sárát* több helyen meg is sebesítette. A megvagdalt ember feljelentette az esetet a bíróságnál, mely megindította az ügyben az eljárást.

— **(Az asszony verve jó.)** Ennek a régi szólás-mondásnak hodolt a napokban *Herceg* István somogyi lakos, ki a késő éjjeli

órákban berugva tért haza a korcsmából s mikor már huzamosabb ideig tartó részegkedése miatti felesége szemrehányásokat tett neki. Herceg egy a kezébe akadt seprővel oly alaposan elverte az asszonyt, hogy az néhány hétig kénytelen lesz az ágyat nyomni. A megvert feleség különben panaszt emelt verekedő férje ellen a bíróságnál.

— **(Elhalasztott estély.)** A pécsi Polgári Kaszinó folyó hó 11-dikére tagjai számára nyári estélyt hirdetett. Az estélyt azonban 11-ről elhalasztották s azt jövő hó 8-án (Kisasszony napján) fogják megtartani, disz-tekeversenynyel egybebotva.

— **(A bünjel.)** Aligha akad ember, a ki ne tudná, hogy mi a bünjel. Ha a korcs-mában fejbe vágunk valakit, a törvény emberének első dolga ugyan, hogy a verekedőt nyakoncsipje, de ugyanakkor a másik kezével az ütőszerszám után nyul, a mit bünjelként foglal le. Ez a bünjel aztán végig vándorol az igazságszolgáltatás minden fórumán, míg végezetül el nem árverezik valamelyik törvényház árverező termében. Mert ez a sorsa a legtöbb bünjelnek. A törvény ugyan visszarendeli jogos tulajdonosának, hanem a tapasztalás azt bizonyítja, hogy a különféle rendű és rangú gonosztévők nem igen vágyakoznak a kellemetlen emlék visszaszerzésére. De van a bünjelnek egy másik s sokkal érdekesebb fajtája is. Ha valaki ellopja az aranyórát, a törvény embere erre is ráteszi a kezét, mert ez is bünjel. Az órád pedig megindul a hivatalos aktákkal a hosszú vándoratra egész a végtárgyalásig. Itt aztán viz-szakapod. Hogy a legtöbbszor milyen komikus helyzetbe kerül a bünjel szerencsétlen tulajdonosa, élénken illusztrálja az alábbi eset, a mely egy jónevű ismerősünkkel esett meg a minap. A derék urat ugyanis az a baleset érte, hogy egy szép napon feltörték s kifosztották a ruhás szekrényét. Panaszára a rend-őrség nyomozást indított s a betörőt ki is kutatta a házi cseléd személyében, a ki a szembeállításakor meg is vallotta tettét.

— Elmehet, kérem, jelentette a kapitány, a tárgyalás befejeztével. Az ügyet át-teszszük a büntetőbíróhoz.

— Jól van, kérem, majd elküldök a holmimért valakit.

— Jaj, kérem, az itt marad.

— Itt? . . .

— Természetesen. Jegyzékbe vettem, mint bünjelet.

— Tehát vissza se kapom?

— Dehogy nem, majd a végtárgyaláson.

— De kérem, ez képtelenség. Az összes fehéreműm itt van.

— Biz az kellemetlen.

— S lehetetlen itt hagynom. Vissza kell kapnom mindenáron.

— Sajnálom, uram. Csak egy lehetőség van, ha visszavonja a panaszt, úgy kiadhatom a holmiját.

— De a bíróságnál tehetek ismét panaszt?

— Nem lehet, kérem. A magánvádra üldözendő büncselekményeknél a visszavonás után meg kell szüntetni az eljárást.

A panaszos egy darabig habozott, de utóbb kénytelen-kelletlen mégis visszavonta panaszát, mert *ingre utóvégre mindenkinek szüksége van!*

— **(Utonállás az utcán.)** Panaszt emelt *Nyul* Mihály, szegzárdi lakos a rend-őrségnél, hogy őt az utcán *Szászi* István, *Jó* János és *Varga* János szegzárdi legények orozva megtámadták, arcul ütötték s leszurással lenyegették. A halálos dőféseket csak úgy kerülhette ki, hogy támadói elől elfutott. A tetteseket kérdőre vonta a csendőrség, a kik csak annyit ismertek be, hogy csupán *Szászi* István ütötte arcul *Nyul*it azért, mivel őt egy héttel előbb szintén leszurással lenyegette.

— **(A tolvaj asszony.)** *Nagy* Györgyné, a siklósi erdész felesége, szörnyen fente a fogát *Császár* Józsefné ludjára. A minap egy jónak néző pillanatban megragadta a kismemelt szárnyas, de nem jól fogta a nyakát s a lud elrikkantotta magát. A jófű rendőség a hang után vetette magát. Kutatást rendeztek *Nagynén*ál, kinek ágyában a puha párnák közt megtalálták a kivégzett lud földi maradványainak felét. De miután az elfogyasztáshoz még nem volt idő, a rendőség tovább folytatta a kutatást, míg végre az emésztő gödör hús árnyában rátaláltak az állat másik felére is. Most miután a ludnak folytatása nincs, pert indítottak *Nagyné* ellen a bíróságnál.

— **(Késelő testvér.)** Hőgyés: en véres eset történt a minap. Ugyanis *Lengyel* Erzsébet, ottani lakosnő, ki a testvérevel, *Lengyel* Ferenczel egy házban lakott, a fivére megkéselte. *Lengyel* Ferenc ittas állapotban összeveszett a nővérevel s késsel ment neki. Szerencsére azonban csak a térdén sebezte meg s bár itt is súlyos sebet ejtett rajta, a sérülés még sem veszélyes. A késelő testvért feljelentették a bíróságnak.

— **(Szarkatermészetű asszony.)** A szegzárdi csendőség a bíróság elé állította *Strényer* Mártonnét szül. *Bors* Anna szegzárdi lakost, a kire rábizonyosodott, hogy hat helyen is lopott. Nevezetesen *Spitzer* Vilmosnétól ruhaneműt, *Frázon* Mártonnétól egy rézüstöt, *Fischof* Jánosnétól és *Vidák* Ferencnétől ludakat, *László* Jánosnétól kacskákat és *Reichl* Imonnétól kakasokat vitt el. A szarka természetű asszonynyal a bíróság fog majd leszámolni.

— **(Vizbefult vendéglős.)** Általános részvételt keltett Szegzárdon *Kiss* Pál vendéglős tragikus sorsa, a ki fürdés közben belefutott az ugynevezett Bába-vizébe. A szomorú eset részletei a következők: Szegzárdon a nyár folyamán alatt igen sokan szoktak Őcsénybe rándulni, hogy ott a Bába-vizében megfürdözhessenek. A minap is több társaság ment le Őcsénybe fürdés céljából, s az egyik férfitársasággal volt *Kiss* Pál, vendéglős is, a ki a vonatról leszállva, barátjaival a nem messze fekvő Bába-vizéhez sietett. *Kiss* Pál nem tudott uszni s így a víz mélyére sodortatott, kiáltani kezdett segítségért. *Helfer* Károly iparos erre csakhamar megfogta a fuldokló ember kezét, hogy kihuzza. Ez sikerült volna is neki, ha a többi társai fejüket nem vesztik a nagy zavarban, — a mit csak fokozott a kitört szélvihar — és kezüket nyújtják *Helfer*nek és így talán megmenthetik a szerencsétlen véget ért ember életét. Midőn *Helfer* a halállal küzdővel magára hagyták, kénytelen volt *Kiss* Pál kezét elbocsátani, ki csakhamar alámerült. A szerencsétlenség híre nagy pánikot okozott a fürdők között, s mindenki a hirtelen kitört viharban fődél alá menekült. A vizbefult vendéglős holtteste fél óra múlva már a víz színén uszott s egy Őcsényi ember huzta ki. Ez alatt értesítették táviratilag *Kiss* Pál nejét, hogy rögtön hajtaszon ki Őcsénybe, mert a férje hirtelen rosszul lett. A hű feleség csakhamar ki is hajtatott a tragikus eset színhelyére, a hol idegrázó jelenet játszódott le, a midőn férje holttetését megpillantotta. *Kiss* Pál holttetését beszállították Szegzárdra és ott temették el általános részvét mellett.

— **(Borotválás a fenevadak közt.)** *Sümei* György, kaposvári fodrász megirigyelte kollegái dicsőségét, a kik a fenevadak közt borotváltak meg az állatszeliidőt és ő is vállalkozott erre a szerepre. Kaposvárott a napokban volt hirdelve a fodrász hőstette és a *Kocka* Antal fele állatszereglét zsutolásig megtelt közönséggel. *Sümei* György mr. *Fernando* állatszeliidőtől a legnagyobb hidegvérrel lépett be a farkasok és medvék közé és ott szépen megborotválta az állatszeliidőt. Még a humora sem hagyta el és mikor kilépett a ketrecből, barátságosan meg-

hajtotta magát a tisztelt fenevadak előtt és elkészönt: — Ásszolgája! A közönség zajos ovációban részesítette a vakmerő fodrászt.

— **(A mi locsoló kocsiaink.)** Nem csekély munkát adna valamelyik szenvedélyes statisztikusnak, ha össze akarná gyűjteni ama esetek számát, melyekben a helyi sajtó rámutatott néhány olyan hibára, melyek talán a beamter világban lényegtelennek látszanak, de azért elég kellemetlenséget okoznak a közönségnek. Ilyen kellemetlenkedést visznek véghez nálunk a locsoló kocsik, melyek végigrobognak az utcán s aztán nem tekintve se előre, se hátra, ott, ahol eszükbe jut, vagy tán végtelen bölcsességük szükségének találja a locsolást, hirtelen megereszti a pléh-hordó emeltyűjét s a víz hatalmas sugarakban szökik elő, persze alaposan lelocsolva azt, ki véletlenül a kocsi mögé került. Ma délelőtt is egy fiatal leányt zudított oldalba valamelyik locsoló kocsi a Kardos Kálmán-utcán, úgy hogy a leány ruhája egy csavaró vízzé vált. A bakon ülő kocsis észrevette a dolgot s ő volt az, ki leginkább kacagott sikerült tréfáján. A rendőrségtől, mint a köz-tisztaság ellenőrzésére hivatott hatóságtól mind-össze annyit kérünk, hogy figyelmeztesse ezeket a bakon ülő közönséges embereket, miszerint ne ereszsék meg a hordó csapjait, ha valaki a kocsi mögött halad s dacára e kérelem csekély voltának, ezt sem tudjuk elérni. No, persze »intézkedést« kérünk s hol van Pécsen olyan hatóság, melynek ilyen nagy melegben kedve lenne »intézkedni«. Végre is a ki nem akar vizes lenni, ne menjen locsoló kocsi után. Hiszen nem káptalan a hivatali urak feje, hogy mindenre gondoljanak!

— **(A kereskedelmi miniszter az ál-végladások ellen.)** A kereskedelmi miniszter az iparkihágási ügyek felülbírálásánál oly újítást hozott be, a mely a kereskedők körében általános örömet fog okozni. Az iparhatóságnak minden igyekezete nem volt elég ugyanis arra, hogy a kereskedők egy részét a törvényben meg nem engedett hamis végladások és mindentéle olcsó alkalmi elárúsítások rendezésétől visszariassza. Ezek az üzlettulajdonosok a gyors és rövid időn elérhető nagyobb haszon kedvéért öles plakátokon hirdetnek mindenféle hihetetlenül olcsó alkalmi eladásokat és az üzlet állítólagos föloszlatása érdekében rendezett bámulatos olcsó occasiókat, a nélkül, hogy ehhez a törvényszabta iparhatósági engedélyt megszereznék. Ezek az alkalmi eladások a közönség becsapásán kívül a többi tisztességes üzletembereket is károsítják. A hatóságok az ilyen engedély nélküli alkalmi elárúsítást rendező üzlettulajdonosok ellen eddig is mindenkor megindították a megtorló eljárást, tömeges és gyors eladásra ingerlő módon való elárúsítás címén, az ipartörvény, 1884. évi XVII. törvénycikke alapján, azonban ennek nem igen volt fogantatja. Az üzlettulajdonost ugyanis a legrosszabb esetben is 100—200 forint pénzbüntetéssel sújtották, a mit az könnyűszerrel fedezhetett a hirtelenében összeharcsolt busás bevételekből. A kereskedőnek még abban az esetben is, ha a pénzbüntetést behajtják rajta, csak nyeresége marad, mivel ha az ipartörvényben előírt engedélyt kikérte volna, nemcsak aránylag magas engedélydíjat is kellett volna fizetnie, hanem a tiszta bevételének 10 százalékát közcélokra átengednie. A kereskedelmi miniszter újabban minden egyes ilyen konkrét esetben — a mikor az efféle kihágási ügy a benyújtott föllebbezések következtében harmadfokú elbírálás céljából eléje kerül, kimondja,

hogy a megbüntetett üzlettulajdonos köteles az ipartörvény 51. §-ában előírt engedelemdíjat utólagosan megfizetni s az alkalmi eladás ideje alatt a könyveiből kimutatható bevételeinek 10 százalékát az iparhatóságnak beszovaltatni.

— **(Óriási jégvihar.)** Győrvarmegyéből a gazdaközönséget mélyen lesújtó rémhír érkezett hozzánk. Arról van szó abban a szomorú hivatalos irásban, hogy Győrvarmegyében múlt július hó 26-ikán óriási ciklon-szerű jégvihar pusztított, mely nem elégedett meg azzal, hogy tönkretette a gazdak minden reményét, egyetlen viharos fordulatával elpusztította az egész évi fáradságos munkáját, hanem nem kevesebb, mint kétszáz családot tett hajléktalanná, amennyiben száznegyven házat lakhatlanná rombolt. *Ráró, Hédervár, Ásvány és Szap* voltak azok a helyek, hol a ciklon legerősebben pusztított s ahol vagyonát féltő s menteni igyekvő négy ember halálát lelta. A kar, melyet a vihar úgy a természetben, mint a házakban okozott, *négyszáznegyven ezer koronára* tehető. Győrvarmegye ealispánja valamennyi törvényhatósághoz levelet intézett, melyben a vihar által okozott károk folytán keletkezett általános nyomor némi enyhítésére, a belügyminiszterium által engedélyezett könnyoradomány gyűjtés támogatására hívja fel a törvényhatóságokat. Baranyavarmegyéhez ma érkezett ez a szomorú levél s természetesen, hogy a mi varmegyénk is élénk részt fog venni a szegény, önhibájukon kívül tönkrejuttott szerencsétlenek nyomorának enyhítésében.

— **(Kizsebelt asszony.)** *Varga Lajosné*, felsőnyéki lakosnő, a napokban kint aludt éjjel az udvaron. Drágán fizette meg azonban a nyári éjszakában való alvást, mert valaki kizsebelte s ellopta huszonnégy korona készpénzt a zsebéből. A kizsebelt nő a lopást csak hajnalban vette észre, mikor felébredt s mikor a tolvaj már messze járt. Egyelőre nincs is remény rá, hogy az ellopott pénz s a tolvaj megkerüljön.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** *Mészáros György*, ötvenkilencéves, tótkeszűi illetőségű napszámos, kilenc hónapja volt beteg a kórházban. Onnan a múlt hó 31-én elbocsájtották, de a beteg ember elvesztette minden reményét az élethez s ezért elhatározta, hogy megöli magát. Ma vásárolt egy zsebkést és délután két órakor a Zsolnay-utca 38. szám alatti lakásán a zsebkéssel felvágta a balkarján az ereket és kétszer a mellébe, egyszer a hasába szurt. Súlyos sérülésekkel szállították be a kórházba s különösen a hasán ejtett seb életveszélyes.

— **(A mostohaapa rémtette.)** Pécsbányatelepen egy mostohaapának kegyetlen rémtettére jött reá a rendőrség. *Krisch Ágnes*, tizenhatéves, gyengeelméjű leányt a mostohaapja, *Trischler Péter* ugyanis — a szomszédok feljelentése szerint — a sertésólba zárta és ott kenyéren s vizen tartotta. Az orvosi vizsgálat szerint a leány teste lesoványodott s azon eme kegyetlenség szomorú hatása konstatálható. A rendőrség folytatja a vizsgálatot a kegyetlen mostohaapa ellen.

— **(Bérbeadott vadássterület.)** A kácsfalui vadássterületnek hat évre való bérbeadása tárgyában a napokban tartották meg az árlejtést, mely alkalommal az árlejtés igen csekély érdeklődés mellett folyt le. Mint legtöbbet ígérő, az eddigi bérlő *Schaumburg Lippe* herceg dárdai uradalma szerepel s így valószínű, hogy a kácsfalui vadássterületet újabb hat évi időtartamra ismét a dárdai uradalomnak fogják bérbeadni.

— **(Kis tolvajok.)** A napokban egy kis tolvajcsapat járta be Várdomb községet és a hol nyitva találták a házat, ott loptak. A tolvajcsapat *Porauszki Ádám 10, Essig József 9 és Ortner József 8* éves fiúcskákból

állt, a kik többek között *Haurer Miklós* és *Schmidt János* várdombi lakosok záratlan szobáikba hatoltak és loptak el különféle tárgyakat.

— **(Elégett gabona.)** *Leopold Sándor*, ózsáki nagyberlő kárára 70 csomó keresztbe rakott buza kigyulladt és elégett. A kár megtérül, mert az elégett buza biztosítva volt. A cserdőrség a tűz keletkezésének okait kutatva kiderítette, hogy az vigyázatlanság következtében támadt. Az elégett buzától ugyanis közel az arató munkások déli pihenőt tartottak és közülök többen fürödni mentek a Dunába. E közben pipaszóval haladtak el a buzakévék mellett s egyiknek a pipájából parázs hullott ki s ettől fogott tüzet a buza.

— **(Gyilkos cséplőgép.)** Sok szerencsétlenség történik minden évben így cséplés idejében, midőn az aranykalászkából kiverik a tiszta buzát. A szerencsétlenséget rendszeren a vigyázatlanság okozza. E miatt ment korai sirba *Kul Anna* 15 éves leányzó is, a ki cséplésnél az etető szerepét töltötte be. Ezen munkájában a gép elkapta a lábát es leszakította. A halálosan megsebesült leány nagy kinok között meghalt szülei mély bánatára.

— **(Jó fogás.)** Kocsolán a napokban a portyázó csendőrség jó fogást tett. Elcsipte *Zimmermann János* tolvajt, a ki kivallotta, hogy számos helyen követett el lopásokat. Így többek között *Sudár István, Likler Lajos* és *Szakály János* kőnyii lakosok házában követett el lopást, továbbá özv. *Müller Mátyásné* kocsolai, *Kilván Mihály* dombovári és *Szetves Károly*, valamint *Trencsén Ferenc* szomjai lakosokat lopta meg. A veszedelmes tolvajt átadták a kir. ügyészségnek.

— **(Nem kell az asszony.)** Neki-töpörődött, komor arcú öreg ember állított be a napokban a kácsfalui községi előljáróság-hoz, hol valami furcsán türtöztetett dühvel jelentette ki, hogy:

— Tekintetes uraim! Nem kell az asszony!

Természetesen, hogy az »asszony« a komor arcú öregnek a felesége, a kiről azt beszélik, hogy a hűség nem tartozik jó tulajdonságai közé. Persze az öregnek a baján olyan rövid uton nem lehetett segíteni s ügyvédhez utasították a valóper megindítása végett. A panaszkodó öregnek sehoggy sem tetszett ugyan ez a határozat, de aztán csak elszánta magát a tovább menésre, mondván nagy busan:

— Jól van tekintetes urak! Megyek, de nekem az az asszony nem köll többet soha! Ugy látszik, a derék kácsfalui bácsinak nagyot véthetett az asszony.

— **(Anna bál.)** Valamint hogy dinynyét most már csak Lőrincnap után szokás, illetve lehet enni, úgy az Anna-bált se lehet többé Anna napján megtartani. Az időjárás teszi a fix terminusokat csuffá. De a tradíció is valami. A fürdőidény deledő pontja az Anna-bál; azután már elegáns ember otthon nyaral a parkjában és vadászik. Ámde a fürdősök nem így gondolkoznak: miért legyen az idény rövid a tradíció miatt? Meg kell korrigálni a kalendáriumot. Így tartatnak az Anna-bálok Annanap után egy-két hét múlva is. Augusztus 4-ikén, például, egész sora lesz az Anna báloknak: Fonyódon, Földváron, Siófokon, sőt Szamárdiban is. Miután pedig a nagy hőség elmúlt, a bálók érdekében célszerű is volt a naptárt így kikorigálni.

— **(Érdekes esküvő.)** Nem marad hálástalanul a legblazirtabb szemléllőre sem, ha valamely aranylakodalmas házaspár kegyetlenségesen újra megáldatja ötven éves frigyét s valami sajtóságos elérékenyedés fogja el lelkünket, ha a boldogan mosolygó, galamb ősz fejű házaspárra tekintünk, kiknek egymást istápoló karja védelmet nyújtott az élet mind-ama vihara ellen, mely két ily öreg ember feje fölött elvonult. Mint értesülünk azonban, Hás-ság községben mostanában egy az aranylakodalmasoknál is érdekesebb mátkapár kerül

ott az anyakönyvvezető elé, hogy élteknek hátralevő napjait együtt éljék le. A menyasszony *Máris Ágota* hetvennégy éves és a mi a fő leány, a vőlegény *Molnár János* pedig — aki legényember még — nyolcvannégy éves. Ha igaz a hír, akkor valóban érdekes, mert hiszen ki tudja, mily szerelmi regény lappang a két boldog öreg kései házassága mögött.

— **(Mégmérgezte magát.)** *Hagyán* Katalin berkesdi cselédeleány a napokban halásápadt arccal szaladt be a gazdája lakására, hol annak családja éppen vacsoránál ült s rémülten kiáltotta:

— Segítsenek rajtam! Megmérgeztem magamat!

S csakugyan *Hagyán Katalin*ról kiderült, hogy kénoldatot ivott, de halálvágyában szerencsére nem volt türelme bevárni, míg a kén teljesen felolvad s így csak csekélyebb mennyiség jutott ebből a gyomrába, úgy, hogy a beadott ellenszerek gyógyhatása folytán, most már veszélyen kívül van a leány. *Hagyán Katalin*ról azt beszélnek, hogy öngyilkossági kísérletét szerelmi bánatában követte el.

— **(Katonai hír.)** *Budai* Elemér honvédfőhadnagy Kaposvárról a soproni honvédfőreáliskolához tanárnak kinevezetett.

— **(Elnennek a katonák.)** Az éleshangu rézkürt elhallgat hosszú időre a Krajcár kaszárnnyában. Főlharsan még a jövő keddig vidáman, bánatosan s aztán elhal a hangja. A Frigyes-ezred kivonul a városból. Neki indul a fehérporos országútnak s járja öt hétig, amíg vége nem lesz nehéz őszi manóverének. Hulladozni fog már a sárgulásnak indul vadgesztenyefa levele, mire visszafordul az ezred, bevonul a városba s az elhagyott, csendes kaszárnnyában újból fölhangzik a sárga rézkürt kedvesen csengő jelző hangja. Az ez-

red zászlója alatt, a katonazene lelkesítő hangja mellett kedden vonulnak el a katonák a nagygyakorlatra. Ki tudja: mennyi lány-sóhaj száll utánuk?

— **(Éjjeli verekedés.)** Két részeg csavargó az éjjel nagy verekedést rögtönzött a Majláth-téren. Nyitott bicskával mentek egymásnak s ha a rendőrség éppen arra nem jár, vérontás lett volna a dolog vége. Így azonban nem tett egymásban kárt a két pálinkabutigtöltelék, kiket most egyelőre a torony alatt tartanak. Illetőségi helyük kipuhatolása után hazatoloncolják őket.

— **(Tartós oldalszurás.)** Antl Vilmos ur Uj-Verbászból fáradságot vett magának és közli velünk, hogy mily körülmények között nyerte vissza teljes egészségét leánya, a ki egy betegség következtében szenvedő maradt.

— Tudatom önökkel — írja — hogy leányom a Williams doktor Pink piluláit alkalmazta kinzó oldalszurása ellen, a mi egy komoly betegségből már négy év előtt maradt vissza. A mióta a szerencsés kísérletet a Pink-pilulákkal megtette, szurása — melytől roppantul szenvedett — egészen eltűnt. Nagyon köszönöm önnek e csudálatos gyógyszerrel s igazán jól teszi, ha minél inkább terjeszti.

Ime egy újabb eredmény, mely a többi mellé sorakozik s a Pink-pilulák jóságáról beszél. A Pink-pilulák igen hatásosak az akut betegségek következményeinek eltüntetésénél és a vér helyreállítása által a betegnek erejét adják vissza; de szintugy hatalmas tevékenységet fejtenek ki a vérszegénység, a sárgaságnál és az általános gyengeségnél, a reumánál és az idegbetegségeknél. Igen hatásosak továbbá általános gyöngeségnél, a mi

minden komolyabb betegség nélkül jött létre. Sok orvos, különféle országból, hatásuk által meggyőzve ajánlja és rendeli betegeinek. Intelligenciával és lelkiismeretességgel kell alkalmazni, mert ha némely természetire gyors hatással van, másra viszont lassabban hat. Jóságuknak számos és mindentelől jövő megerősítése nem hagy kétséget a végeredmény felől.

Kapható minden gyógyszerárban, valamint a magyarországi főraktárban *Török József* gyógyszerésznél, Budapest, Király-utca 12. doboza 1 frt 75 krért, vagy 6 doboz 9 frtért.

Művészet, irodalom.

⊙ **Szinészet Siklóson.** *Virágh* Lajos igazgatása alatt nyolctagu szintársulat érkezett Siklósról. De bizony a siklósiak — mint levelezőnk írja — nem voltak kíváncsiak a művészetükre, úgy, hogy *Virághéknak* Siklóson nem virágzott a babér. Pár előadás után odább is állt a társulat Siklósról, hová legközelebb *Baghy* Gyula — volt pécsi színész — szintársulata fog érkezni.

T a n ü g y.

)(**Tanitóválasztás.** Boldogasszonyán, Somogy megyében kántortanítóul f. évi július 31-én öt pályázó közül egyhangulag *Kunder* Menyhért választott meg Német-Ürögről.

)(**Mechanikai és órásiipari szakiskola.** A m. kir. állami mechanikai és órásiipari szaktanfolyam Budapesten szeptember hónapban ismét megnyílik. A tanfolyamra felvételt kívánó tanulók augusztus 15-ig bélyegtelen

abban — a madarak már odahagyták a fészkeket. A háztulajdonoshoz mentek fölvilágosítás végett. Azonban éven, tökéletesen süket embertől nem sokat tudhattak meg. Ő egészen más városrészben lakott s annyit tudott, hogy négy hónappal azelőtt a házat egy *Smul* vagy *Smulke* nevű, utlevéllel ellátott zsidóasszonynak adta bérbe, mit ő akkor a rendőrségnél is jelentett.

Aztán még egy másik nőszemély is költözött hozzá — mondá a háztulajdonos — kinek szintén volt utlevele — de hogy miféle mesterséget űztek ezek, arról ő mit sem tudott, sem arról, vajjon albérlők laktak-e nálok s nem is hallott arról soha semmit; az az ember pedig, a ki akkor mint felügyelő ott lakott, Odesszába vagy Pétervárra költözött el, a mostani meg csupán július 1-én költözött be ama házba.

A rendőrség a környéken is puhatólózott. Annyi kitűnt, hogy *Smulke*, a vele lakott nővel, akinek valódi neve *Bengel Friderika* volt, körülbelül június huszadikán hagyta el a várost; de azt senki sem tudta megmondani, hova utaztak el.

A cigányarcu titokzatos férfit, a háromgombos kabátujjal — s a barna, külföldi leányt a hosszú hajával senki sem látta.

Mihelyt *Wassiljevics Kusma* a kórházat odahagyta, maga is fölkereste azt a házat, mely rá nézve oly végzetessé vált.

Ama kis szobában, a hol ő *Kolibrivel* mulatott és a hol még akkor is érezni lehetett a pézsmailatot, még egy másik titkos ajtó is volt. Második látogatása alkal-

rojtok s a szögletekben kürtöt fújó zenészek . . . A csónakkal egészen a lakószobáig lehet jutni. No, természetesen ott a *Mohamed* arcképe függ . . . Csakhogy *Kolibri* folyvást előtte futkos, szobáról szobára, hajfonatait hosszasan maga után húzva a talajon . . . És a leányka nem akar ő felé hátrafordulni s mindig kisebb lesz . . . egyre fogy! Hiszen ez már nem is *Kolibri* többé, hanem rövidzubbonyos fiucska, ő meg udvarmestere s utána kell másznia egy távcsőbe . . . És e távcső mindinkább összeszűkül, úgy hogy többé nem is mozdulhat, sem előre, sem hátra. Sőt már lélekzetet sem tud többé venni . . . Ekkor valami hirtelen a hátára zuhan . . . s szája tele van földdel.

XXIII.

Wassiljevics Kusma fölnyitotta a szemét. Körülte világosság és csend van . . . Ecet és borsmentaszag érzik. Fölötte és mellette valami fehér hullámszínű. Jobban szemügyre veszi: a mit lát, ágyfüggöny. Föl akarja emelni a fejét . . . lehetetlen; majd a kezét . . . lehetetlen. Mit jelentsen ez? Lepillant. Ott fekszik előtte egy hosszasan elnyult test, mely fahéjszínű szegélyű sárga gyapot takaróval van borítva. És ez az ő saját teste.

Kiáltani akar . . . Nem tud hangot adni. Még egyszer megkísérli, megfeszítve minden erejét . . . Csak gyenge nyöszörgés hallható, mely az orra alatt megrezzen.

Egyszerre nehéz lépteket hall. Egy ideges kéz félrevonja a függönyöket.

Foltos katonaköpenyben őszfejú rokkant katona áll

kérvényt tartoznak az intézet igazgatóságához benyújtani. (VIII. Kisfaludy-utca 26.) A felvételek megkivántatik legalább két polgári osztályról szóló jó bizonyítvány, anyakönyvi kivonat és az újraoltás igazolása. A szakirányú tanonc tanfolyamra felvétetnek oly tanulók, kik a népiskolai mindennapi tanfolyamot bevégezték. A fevételeknél be kell mutatni az iskolai bizonyítványt, anyakönyvi kivonatot, újraoltási igazolást és tanoncszerződést. A beiratások szeptember 1. 2. és 3-ik napján lesznek, a tanévet pedig szeptember 5-ik napján kezdik. Az intézet szervezetről bővebb felvilágosítást nyújt a szervezeti szabályzat, melyet az érdeklődőknek az igazgatóság megküld.

Törvénykezés

§ Szecesszió a váltófizetésben. Váltóadó-ságát kevés ember fizette ki oly szecessziós módon, mint Simara Lukács drávaszentmártoni horvát. A szigetvári takarékbán helyezte el Simara Lukács egy váltót, melyen két jómódu jótálló is volt. De hát akármilyen »prima« volt is a váltó, idők folytán mégis csak lejárt. Simara Lukácsot váltig biztatták magyarul irt levelekben a takaréki urak, hogy fizessen. vagy hozzon új váltót. Simara Lukács abban a véleményben, hogy hiszen ugyanis több a pénz a takarékbán, mint ő körülötte, nem fizetett, sőt a takaréki leveleket is úgy olvasta fel a két magyarul nem tudó jótállónak, hogy nincs baj, legyenek nyugton, csak azt írják Szigetvárról, hogy olyan jó váltó már régen volt a takarékbán. Egyszer aztán a két jótállót beperelték; Simara a keresetleveleket is váltig jóra magyarázta a jótállónak, ezek azonban már nem hittek, hanem megkérdezték a helybeli boltost a dolog ál-

lása felől. Simara le lett leplezve, de azért nem fizetett. Az elkéseredett jótállók azonban becsalták Simarát egy félreeső szobába s ott úgy elverték, hogy Simara vérbe fagyva maradt a harc színterén. De felelevenült s első dolga volt a jótállókat feljelenteni, kiket a kaposvári kir. törvényszék a minap megfelelő fogságon kívül Simara részére fizetendő akkora összegű kártérítésben marasztalt el, mekkora a váltó értéke. Az ítéletet nem felebeztek. Az ügyész megelégedett, a jótállók szívesen fizettek, mert megboszulták magukat az általuk Simarán. Simara pedig egészséges és kifizette jótállói pénzén a váltóadósságát.

§ A telekkönyvek rendezése. Az igazságügyminiszteriumban a nagy igazságügyi reformok előkészítése mellett erősen előrehaladt a telekkönyvek rendezése dolgában való munkálkodás. A reform szükségére nézve Plósz Sándor igazságügyminiszternek az álláspontja ismeretes. Az igazságügyminiszter nézete szerint a főbaj az, hogy a telekkönyvek nem felelnek meg a tényleges állapotnak s a birtokviszonyoknak olyan duplicitása állott be, mely felette káros, különösen azokra nézve, akik kellő műveltség hiányában nem tudnak dolgaiknak utána nézni. Az eredmény, melyet a betétszerkesztés felmutat, nem kielégítő, e mellett a betétszerkesztés oly sokba kerül, hogy csak az igazságügyi tárcát mintegy háromszázezer forinttal terheli meg évente. Hiba az, hogy a birtokállapotnak a kataszterrel való összhangba hozatalánál, a birtokállapot felvételénél az a szabály érvényesül, hogy csak ott lehet a betétszerkesztést megindítani, ahol a részletes kataszteri felmérés megtörtént.

Nem elegendők továbbá azok a könnyítések, melyeket a tényleges birtokállapot megállapítására felállít; semmiféle kényszer nincs arra, hogy a tényleges állapotnak megfelelő állapot csakugyan be is vezetessék a telekkönyvbe és lassu az eljárás, még pedig főképen azért, mert nincs meg a kellő felügyelet és a kellő ellenőrzés. A jövőben aképen fognak a bajokon segíteni, hogy mindenekelőtt megtartják azt az alapelvet, hogy a kataszter és a telekkönyv között összhang létesíttessék; azonban eltérnek attól, hogy csak ott fogják a betéteket szerkeszteni, ahol a részletes felmérés megtörtént, hanem megelégszenek a konkrétális felméréssel, természetesen, ha nyilvánvalóan igazolták. Ha azután azokon a helyeken meg fog történni a részletes felmérés, ezen részletes felmérésnek megfelelően könnyű lesz a betéteket átalakítani, mert ez csak irodai munka lesz, hogy az azonosítás véghezvitessék. Föltétlenül szükséges az összhangnak ez a fentartása, mert a kataszter és a telekkönyv igen sokszor érintkeznek egymással és a félre nézve felette fontos, hogy a telekkönyv a kataszterrel összhangban legyen. Meg kell továbbá könnyíteni azt, hogy a tényleges birtokos a betétbe juthasson, azután kivaltából kell arra ügyelni, hogy a tényleges birtokos csakugyan be is vezetessék, ha pedig ellenmondás történik a telekkönyvi tulajdonos részéről, hivaltából meg kell indítani az eljárást, akár a peren kívüli eljárással, akár perre utasítással. A betétszerkesztést gyorsítják, egyszerűsítik az egész

olt, merően szemlélve őt. Kusma is rábámul a rokkant harcosra. Nagy cinkancsó közeledik Jergunoffnak az ajkához. Mohón iszsa a hideg vizet. A nyelv föl szabadul.

— Hol vagyok én?

Még egyszer ránéz a rokkant katona, aztán távozik és egy sötét egyenruhás férfival tér vissza.

— Hol vagyok én? — ismétlé kérdését Jergunoff.

— No, most már látom, hogy életben tarthatjuk őt — szól az egyenruhás férfi halkán. — Ön a kórházban van — mondta aztán hangosan — de viselje magát nyugodtan, mert a beszéd megártana.

Wassiljevics Kusma álmétkodni akart, de ismét öntudatlan állapotba esett.

Másnap reggel újra megjelent az orvos.

Wassiljevics Kusma ismét magához tért. Az orvos szerencsét kívánt gyógyulásához s bekötötteté a szenvedőnek a fejét.

— Micsoda? . . . A fejemet? Hát talán én . . .

— Nem szabad beszélnie, nem szabad indulatba jönnie — vágott közbe az orvos. — Most csak maradjon ön nyugton s adjon hálát az Istennek . . . Poplewkin, hol vannak a sebkötélékek?

— És hol van a pénz, a kormánynak a pénze?

— No már megint félrebeszél . . . Poplewkin gyorsan jeget!

XXIV.

Két hét múlt. Wassiljevics Kusma annyira üdült, hogy az orvos közölte, mi történt vele. A következőkről értesült:

Junius 16-án esti hét óra tájban utoljára látogatta meg a Fritschené házat. Junius 17-én, ebéd után, tehát csaknem huszonnégy órával később, egy vadász a chersoni országot közelében levő mély uton, két versztnyire Nikolajefftől, eszméletlen állapotban, meghasított fejjel és nyakán kék folttal, találta. Az egyenruha és a mellény föl volt gombolva, valamennyi zseb kifordítva; a sapka és a dákos azonban eltűnt; úgy a bőr-öv is a pénzzel. A letaposott fű s a széles nyom a lövényben és agyagban azt sejteté, hogy a szerencsétlen hadnagyot a mély utba levonszolták s ott kapta fejére az ütést. nem fejével, hanem karddal, valószínűleg a saját dákosával. Az egész uton, egész a mélyutig egyetlen csöpp vért sem lehetett észrevenni, míg a fej körül egész vértócsa keletkezett. Semmi kétség sem maradhatott fenn arra nézve, hogy a gyilkosok őt először eszméletlen állapotba helyezték s aztán éjszaka kivitték a városból, hogy a mélyutba vonszolva, véget vessenek életének.

Wassiljevics Kusma megmenekült a haláltól, de ezt csupán acélos szervezetének köszönhetette. Julius huszonkettedikén, vagyis öt hét múlva nyerte vissza ismét eszméletét.

XXV.

Jergunoff rögtön jelentést tett felebbvalóinak ama szerencsétlenségről, mely őt érte; szóval és irásban előadott minden legkisebb részletet s tudatta Fritschené asszonynak a lakcímét is. A rendőrség rögtön fölkereste a megjelölt házat; de egyetlenegy előjelket sem talált

vonalon, a felügyeletet és ellenőrzést hatályosabbá teszik. Emellett főlegessé válik aztán a helyesbítési eljárás, mert mindenütt eliehet rendelni a betétszerkesztést, a hol a konkrétális kataszteri fölmérés megtörtént. További feladat lesz aztán, hogy az elkészült betétek és a tényleges állapot közötti összhang fenn is tartassék, nehogy csakhamar beálljon a birtokviszonyok annyira veszélyes duplicitása. Ehhez fog járulni a kataszter és a telek-könyvi hatóságok közti érintkezés, hogy időnkint az egyik hatóság a másikkal közölje a változásokat.

§ Büntető főtárgyalások augusztus hónapban. A nagy nyári melegben a törvényszéki bírák is igénybe veszik a rendelkezésükre álló vakációt s sietnek kipihenni az év fáradalmait, hogy a téli időszakra — mely rendszerint gazdagabb eseményekben — ujult erővel készülhessenek. A pécsi kir. törvényszék, mint büntető bíróság bírái közül csupán *Koszér János*, *Jobst Béla* és *Finkey Pál* vannak idehaza, míg a többi törvényszéki bírák szabadságon vannak. Tekintve, hogy ily formán csak egy büntető tanács van, a főtárgyalások száma is csekélyebbé hónapokban. Augusztus hónapban mindössze négy büntető főtárgyalás lesz és pedig: augusztus nyolcadikán, augusztus tizedikén, augusztus hó tizenhetedikén és augusztus hó huszonnegyedikén. A pécsi kir. törvényszék büntetőtanácsa a jövő héttől kezdve a vasárnap este szabadságáról hazatérő *Simon József* kir. törvényszéki bíró elnöklete alatt fog működni, míg *Koszér János* kir. törvényszéki bíró hétfőn reggel kezdi meg szabadság idejét.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel

1900. augusztus 3. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = m.m. 760.8 (emelk.)

Hőmérsék = 20.2 °C.

• maximuma: 22.3 °C

• minimuma: 13.7 °C.

Párányomás: 12.3 mm.

Relatív nedvesség: 70.

Felhőzet: 1°

Szélirány s erő: Círr—Str.

Csapadék 24 órai: —

Száraz, meleg idő várható,

Dr. Czirer.

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. augusztus 3.

— **A ravasz Taylor.** James Taylor a new-yorki börze tagja fogas kérdéssel foglalkoztatja a tőzsdetanácsát. Nemrégiben vizsgálkodása volt Frederick Bontecour nevű tagtársával, miközben egyszer csak így szólt oda az ellenfelének:

— Ön délután három óra és reggel kilenc óra negyvenöt perc között hazug ember!

Bontecour ezért panaszt tett Taylor ellen. A börzeszabályzat szerint az a tag, a ki a kollágáját hazugnak jelenti ki, nagy pénzbírságot fizet. De Taylor makacsul védekezik, hogy szigorúan distingválta, hogy Bontecour az üzleti órákon kívül hazug s a börze területén való szavahihetőségét egyáltalában nem vont a kétségbe. A tanács két óra hosszat foglalkozott első ízben az esettel, de határozatra nem juthatott.

— **A bikaviadalok ellen.** Régóta panaszkodnak a humanus emberek, hogy Spanyolországban még mindig nagyban üzik a bikaviadalok barbar játékait. Most maguk a spanyolok is megelégték. Barcelonában újabbán igen élénk mozgalom indult meg a bikaviadalok beszüntetésére. Részt vett ebben a mozgalomban Morgades püspök is, a ki nagyon fölháborodott, hogy a barcellonai új arénát néhány pap az ő engedelmével nélkü-

beszentelte. Az állatok és növények védelmére alakult társaság is üldözi a bikaviadalokat, sokan pedig azért haragudnak, mert az aréna kapuján a város cimere diszeleg. A demokratikus sajtó nagyon támogatja a mozgalmat, a munkás egyesületek pedig kizárással fenyegetik azokat a tagjaikat, a kik részt vesznek a bikaviadalokban, melyeknek mostanában különben kevés nézője akad.

— **Nagy léghajó szerencsétlenség.** Nápolyban a napokban a „Napoli” nevű léghajó, melyen Vonni kapitány, Pellizoni hírlapíró és Poterno de Montecapo gróf ült, 3000 méternyi magasból a tengerbe zuhant. Csak másnap találták meg a léghajó roncsát és Montecapo grófot, a ki egyik kötelébe fogózva 12 óráig tartotta fön magát a tenger felszínén. Ő kiugrott a léghajóból, de másik két társa nem, s így azok valószínűleg elpusztultak, mert még mindig nem sikerült megtalálni őket.

— **Bacillusok a jégben.** Tartózkodjunk a nyers jég élvezetétől, mert annak belsejében gyakran betegség-csírák vannak. Ha a jég olyan vízből lett, mely nem tiszta, merev belsejében gyakran mindenféle bacillusok vannak, melyek, a mikor a jég felolvad, felszabadulnak és az emberi szervezetben nagy károkat tesznek. Dr. Heyroth egy köbcentiméter nyers jégben 14,400, dr. Fränkl 25,000, dr. Bischoff pedig 880,000 bacillust és baktériumot talált. Óvakodjunk tehát, hogy a hűtő italokba jégdarabokat tegyünk, ha csak a víz, a melyből ez a jég készült, feltétlenül tiszta nem volt.

TÁVIRATOK.

— **Megyéspüspökünk kitüntetés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Budapesti tudósítónk magánértesülése szerint *Hetyey Sámuel megyéspüspököt magasabb kitüntetésre felterjesztik a királyhoz.* A kitüntetés összefüggésben van a püspöknek a püspöki tanintézetek, a joglyceum, tanítóképző ügyeinek rendezése körül kifejtett áldozatkész ügybuzgóságával.

— **A monzai királygyilkosság.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Romából táviratozzák, hogy legszorgosabb keresés dacára sem találják *Umberto* király végrendeletét, *Brambilla* grófot Rómába küldték, hogy a végrendeletet megkeresse. Ez késlelteti a temetésre vonatkozó diszpozíciókat.

A kormány indítványozni fogja, hogy a temetés Rómában legyen.

Torinonak huszezer polgára hozzájárult a gyászkapolnába küldendő koszorúra indított tíz-tíz centimos gyűjtéshez.

A belügyminiszter ma intézkedett, hogy a Pantheonban helyet készítsenek *Umberto* holttestének, hol addig marad, míg valamely mauzoleumba helyezik.

Hír szerint *Ferrari* biboros a pápától sajátkezűleg irt levelet hozott az özvegy királynénak.

A krisztianiai olasz konzult táviratilag utasították, hogy cethalászokkal juttassa a gyászhirot az északon utazó abruzzoi herceghez.

A milanoi táviróhivatal tegnap *harminckétezer táviratot* kézbesített. A királyi családnak szóló táviratokat óráról-óra 500 darabonként küldik.

Umberto holttestét ma a család je-

lenlétében ólomba foglalt diszkoporsóba helyezték, melyben az elhunyt arca az üvegtáblán keresztül látható.

— **Az interparlamentáris konferenciáról.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Loubet*, köztársasági elnök, Párisban fogadta az interparlamentáris konferencia tagjait. Különösen sokat társalgott *Apponyi* Albert gróffal.

— **Elhalt sebész.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Michel* Ferenc, a prágai egyetem világhírű sebésze tanára meghalt.

— **A legújabb merénylet.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Nápolyból jelentik, hogy *Odescalchi* herceg, dúsgazdag földesúr ellen ma merényletet követtek el; de a merénylet nem sikerült. Bővebb adatok még hiányoznak.

— **Merénylet a perzsa sah ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párisból jelentik, hogy annak az egyének a kiletét, a ki tegnap *Muzaffer ed Din* perzsa sah ellen merényletet akart elkövetni, még nem sikerült kinyomozni. Merénylet a santei fogházban őrzik. Fehérneműjében *C. M.* betűk vannak. Az eddigi tanuvallomásokból azt következtetik, hogy a merénylőnek cinkestársai vannak. *A helyettes államügyész meggyőződése, hogy a merénylet összefügg az olasz király meggyilkolásával.*

A sah maga táviratozta meg a merénylet híret Teheránba. A sah délután négy órakor érkezett vissza tegnap kirándulásából Párisba. *Loubet* elnök azonnal meglátogatta. A találkozás nagyon szívélyes volt.

Az eset tanui kijelentették, hogy látak egy embert, a ki a merénylővel beszélt s a merénylet után megszökött.

A levél alá, mely a perzsa sahot értesítette az ellene készülő merényletről, *Angelo Barthelozzi* van írva. A levélben az van jelezve, hogy az anarkisták megbízták *Bresci* egy barátját, hogy a sahot ölje meg.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTÁV

PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.

4014. sz.

tk. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajthatónak Frey Nándorné ugyanis mint kkoru gyermekei gyámja végrehajtást szenvedő elleni 371 kor. 60 fillér tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróház területén levő Pécs sz. kir. város határában fekvő s a pécsi 3164. sz. betétben felvett 1077. hrsz. ingatlanra 3150 korona becsárban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1900. évi aug. hó 23. napján d. e. 10 órakor a kir. törvényszék hivatalos helyiségében megtar-

tandó nyilvános árverésen a megállapított kiállítására alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 315 kor. készpénzben vagy az 1881: é. nov. 1. 3333. sz. alatt kelt I. M. rend. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t. cikk 176. §. értelmében a bánatpénzének a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-
szolgáltatni.

Pécsett, 1900. évi április hó 13-án. A kir. tszék, mint tkvi hatóság.

Bogyay Pongrác
kir. tszéki bíró.

Egy hold jó szántóföld

a Lukó-dűlőben jutányosan eladó.

Tulajdonosa: Szánthó Antal
Ferenciek-utca.

*** KIS VIGADÓ ***

Pécsett, Nepomuk-utca 9. sz.

Tisztelettel van szerencsém a nagyérdemű közönséget, valamint mélyen tisztelt vendégeimet értesíteni, miszerint

Pécsett, Nepomuk-utca 9. sz. a., saját házámban
ujjonnan berendezett

KIS VIGADÓ VENDÉGLŐMET

f. é. augusztus hó 4-én szombaton ünnepélyesen megnyitom,

melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívom.

Kitűnő és izletes ételek, valamint valódi és friss italokért nevemmel szavatolok.

Abonnensek ebéd és vacsorára házon kívül is elfogadtnak.

A zenét Horváth zenekara szolgáltatja.

Teljes tisztelettel

HIRCZI FERENC.

„Stearoptinum”

(Olaj sebtapasz)

Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapasz, amely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zuzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, a pénzt azonnal visszaszolgáltatja a »Stearoptinum« laboratoriuma. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a »STEAROPTINUM« laboratoriumában:

Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88., II. 25.

Ezen rovat alatti hirdetések ára 10 szóig 40 fillér, — minden további szó 4 fillér.

APRÓ HIRDETÉSEK.

KISHIRDETÉSEK elfogadtnak a kiadóhivatalban és az elárúsító helyeken.

Lapunk egyes számai kaphatók és kishirdetések elfogadtnak a következő helyeken:

Breisach Aranka,
(tőzsde, Irgalmasok-utca 2. sz.)

Grosz József,
(tőzsde, Jókai-tér.)

Gyimóthy Gyula,
(fűszerkereskedés, Vásár-tér sarkán.)

Habler Anna,
(tőzsde, Pécsi Takarékpénztár átellen.)

Herdlein-féle tőzsde,
(Király-u. Lyceum-templom átellen.)

Kugler József,
(fűszerkereskedés, Makár-utca)

Léhner Béla,
(fűszerkereskedés, Korona-vendéglő.)

Molnár János,
(fűszerkereskedés, Király-utca.)

Rözge István,
(fűszerkereskedés, Batory és Klimó-u. sark.)

Sipos János,
(fűszerkereskedés, Pálya-utca.)

Özv. Tausz Vilmosné,
(dohánytőzsde, Király-utca 1. sz.)

Legszébb névjegyek, meghívók és egyéb nyomtatványok Taizs József könyvnyomdájában kaphatók.

Borecet kitűnő minőségben kapható Teleki Zsigmondnál Pécsett.

Bármely perctől kezdve kiadó az Árpád-utca 31. sz. alatt egy földszintes, egy szoba-, konyhából álló utcái lakás.

Egy kétszobából álló földszinti utcai lakást keres nov. 1-ére Surányi Jenő.

Meyer-Lexikon, II-ik kiadás, 20 kötet, teljesen jó állapotban, jutányosan eladó. — Cím a kiadóhivatalban.

Duplex petroleum lámpák — gázvilágítás bevezetése

miatt — olcsó áron eladók. — Cím a kiadóhivatalban.

Cserepkályhák, régi alakok, olcsó áron eladók. Érdeklődők forduljanak a kiadóhivatalhoz.